

ДІАГНОСТИКА І ЛІКУВАННЯ ПЕРИТОНІТУ

Кравець О.В., аспірант; Кравець В.П., доцент

СумДУ, кафедра сімейної медицини з курсом ендокринології

Діагностика та лікування перитоніту одна з найактуальніших проблем невідкладної хірургії і основна причина летальності в хірургічній клініці.

Проведено ретроспективний аналіз історій хвороб 69 пацієнтів з перитонітом. Основними факторами, які зумовлюють тяжкість порушень гомеостазу при перитоніті, є час від розвитку захворювання до початку надання спеціалізованої медичної допомоги та розповсюдження запального вогнища. В період до 6 годин від початку захворювання госпіталізовані 20 хворих, у проміжку 6 – 12 годин – 7 (10,2%), 12-24 години – 35(50,6%) і пізніше 24 годин - 7 (10,2%). При цьому у 41 (59,4%) пацієнтів причиною запізнілої госпіталізації була затримка в зверненні за медичною допомогою, у 6 (8,7%) – помилки медичної допомоги на до госпітального етапі.

Діагностика виконувалась із застосуванням загальноприйнятих фізикальних, лабораторних та інструментальних методів обстеження.

Виділяємо п'ять етапів лікувальної тактики при перитоніті: передопераційна підготовка; оперативна корекція запального вогнища черевної порожнини; інтенсивна терапія в ранньому післяопераційному періоді; відновна терапія; реабілітація в амбулаторних умовах.

Таким чином, основною причиною гострого перитоніту є запізнена госпіталізація хворих. Вибір діагностичної та лікувальної тактики потребують диференційованого підходу з урахуванням ступеня тяжкості хворого.